

Rune Fardal, psykologi student

Personlighetsforstyrrelser med hovedvekt på narsissistisk problematikk i relasjon til barn

<http://www.sakkyndig.com> mail: rune@fardal.no

Dynamikken i høykonflikt barnefordelingsaker

26 April, 2011, Oppdatert 26.04.2011

Utskrift: <http://www.sakkyndig.com/psykologi/artikler/hoykonflikt.pdf>

Asbjørn Bakke skrev i aftenposten 2008 rundt barnefordelingsaker følgende :

"Professor i litteraturvitenskap Arild Linneberg skriver i sin bok "Far og barn i moderlandet" (1997):

"Den som ikke ønsker samarbeid, har alt å vinne på å skape og/eller påberope seg konflikt i form av samarbeidsvansker".

Det betyr i praksis at alt en mor trenger å gjøre for å få hovedomsorgen for barna, er å være uenig i at de skal være hos far annen hver uke. Krever far rett til å se barna halve tiden, er det konflikt - og dermed får mor barna."

Dette er i detalj den dynamikk som styrer mange slike saker. Den som vil løse en konflikt, kommer til mekling. Den som ikke vil løse en konflikt unnlater å komme til mekling. Professor Frode Thuen skriver i sin bok *Livet som deltidsforelder* (2004:75-76) at :

"Det er en klar sammenheng mellom konfliktnivå og samværsomfang... Det synes altså som om mye samvær i seg selv hadde en konfliktreduserende effekt, mens lite samvær hadde en konfliktforsterkende effekt."

Det er også et kjent faktum at samarbeid reduserer konflikt og at sabotering av samarbeid øker konflikt ved at den ikke kan løses.

Den reelt konflikt drivende er derfor den som:

1. **Hindrer barnet kontakt med den andre forelder**
2. **Nekter samarbeide**

Konflikt drivende foreldre kjennetegnes også av at deres påstander for det meste består av løgner, stråmannsargumentasjon og projeksjoner av egen adferd. Udokumentert kritikk avslører konflikt drivende foreldre.

En typisk høykonflikt barnefordelingsak har følgende dynamikk:

(Kjønnsrollene kan byttes om)

1. Mor hindrer barnet kontakt med far
2. Mor nekter alt samarbeide om barna

Ut i fra en logisk og rasjonell argumentasjon er det i en slik sak, mor som er den mest konflikt drivende part og ikke den far som prøver få til kontakt med barna samt ønsker samarbeid. Mors samværs sabotasje kommer før fars reaksjon på denne. Ofte er det i slike saker ingen rasjonell grunn til at barnet skal miste kontakt med sin far.

Årsaker ligger ofte i psykologiske problemer i slike mødres personlighet.

Når en mor i en slik setting påstår at far er den mest konflikt drivende, blir det ofte en **projeksjon** av hennes egen adferd over på far. Denne typen projeksjon i slike høykonflikt saker er ofte et uttrykk for en *patologisk personlighetsstruktur*. Negative sider ved dem selv projiseres over på andre.

Disse påstander forplanter seg så gjennom systemet til sakkyndig/barnevern/skole og til slutt til domstolene, som så gir mor omsorgen, samtidig som de klandrer far for å være konflikt drivende! Resultatet blir det sosialpsykologien kaller **gruppetenkning**. (<http://www.99999.no/gruppetenkning.pdf>)

I praksis vil mors usanne påstander (projeksjonene) oppfattes som sannhet, bare de kan fremsettes ofte nok, ved hjelp av de som drar fordel av den. Det underlige fenomen at ingen sjekker en slik mors grunnlag/dokumentasjon for de utallige påstander er typisk. Paradoksalt blir fars kritikk og forsøk på å tilbakevise slike løgner underlagt et overdrevet kritisk blikk og det minste avvik generaliseres til hele fars argumentasjon.

Konflikten oppstår fordi mor saboterer barnas samvær med sin far og nekter samarbeide:

- når far kjemper for at barna skal få samvær og kontakt, ihht avsagte dommer og barnets beste, så øker mors sabotering av barnets kontakt med far
  - o **Typisk anklager mor, far da for å være "konflikt drivende"**.
- når far til slutt resignerer og ikke lenger prøver få til samvær, så påstår mor seg være "bekymret" for at barnet ikke får samvær med sin far!
  - o **Nå anklages far for ikke gjøre noe for å få til samvær!**
- uansett hva far gjør så projiseres ansvaret for barnets [les: mors] problemer over

på far.

- **Årsaken til konflikten (mors saboteringen) blir oversett, og fokus er på fars reaksjon på denne sabotering.**

Mødre av denne typen viser gjennom sin adferd en rekke felles adferdstrekk:

1. Primitive psykologiske forsvarsmekanismer (projeksjon, splitting, benektelse osv)
2. Utstrakt egosentrisk tenkning og adferd.
3. Hever seg over inngåtte avtaler/dommer.
4. Manglende evne til å samarbeide
5. Ekstremt rigide, "my way or the high way"
6. Irrasjonell, ulogisk argumentasjonsform
7. De trives i konflikt, negativ kontakt er bedre enn ingen kontakt.
8. Klare mangler på empati (evne til innlevelse i andres følelser)
9. Klare mangler på mentaliseringsevne (forstå andre, seg selv og situasjonen)
10. Bruker barnet for å tilfredsstille egne udekte psykologiske behov.

Dette er trekk typisk for **personlighetsforstyrrede** personer.

Konflikter av denne typen bærer ofte preg av **narsissistisk dynamikk** der virkeligheten blir snudd på hodet der den egentlig konfliktdrivende av omgivelsene oppfattes som offer, og det egentlige offer blir oppfattet som den konfliktdrivende. Omgivelsene feiltolker den normale frustrasjon som aggresjon, slik de feiltolker mors passive aggresjon som bekymring for barnet.

Dette kan skje fordi slike personer viser en adferd ovenfor de, de trenger i kampen mot den andre forelder, samtidig som de viser en annen adferd ovenfor barn og far. Utad kan de fremstå "bekymret" for barna, ovenfor barna og far er deres adferd preget av en kynisk og egosentrisk opptreden.

Når domstolene til syvende og sist ikke klarer avsløre denne dynamikk er det fordi de selv blir en del av konflikten gjennom gruppetenkning. Ofte støtter domstolene seg på barnevern eller sakkyndige uten nødvendig kunnskap om slike manipulative foreldre. Slike etater har vist seg lett å manipulere.

Konflikten starter på individnivå med en ofte personlighetsforstyrret forelder og ender på gruppenivå, der **gruppetenkningens** irrasjonelle dynamikk råder. Den personlighetsforstyrrede forelder kan lene seg tilbake og se gruppen ødelegge både barnet og far.

En slik gruppe (skole/barnevern/sakkyndige/domstol) forstår like lite hvor skadelig dens bidrag er på barnet, som den personlighetsforstyrrede forelder forstår hvor skadelig de er for barnets utvikling, tilknytning og oppvekst.

Når gruppen mangler :

1. elementær kunnskap om personlighetsforstyrrede menneskers adferd
2. gruppetenkningens dynamikk

er det ikke rart at konflikter av denne typen øker som de gjør. Det er ikke far som er den konfliktdrivende, men mor. Dette blir tydelig i saker der far trekker seg helt ut og

konflikten for barnet allikevel øker. Når systemet misforstår sakens dynamikk, bidrar systemet til å øke konflikten ytterligere. Både mor og systemet ender opp med å kritisere far. Mor fordi hun har en *patologisk personlighetsstruktur* (personlighetsforstyrret), systemet fordi de behandler slike irrasjonelle mennesker som om de var rasjonelle.

Dette øker fars frustrasjon, noe mor og systemet tar som bekreftelse på at far er uegnet! Det er en total mangel på kritisk vurdering av de påstander en slik mor fremsetter. Gruppetenkningen hindrer ethvert forsøk på å fremme fakta.

Det er ikke vanskelig å avsløre denne typen dynamikk. Det er ikke vanskelig å avsløre personlighetsforstyrrede mennesker. Det som i praksis har vist seg vanskelig er å få tilsynelatende rasjonelle mennesker (barnevern/psykologer/dommere) til å forstå den rolle de spiller i en slik dynamikk. De klarer ikke forholde seg til at en del mennesker faktisk er så irrasjonelle som det dokumenterbare bevis viser.

- samværsnekt er lett å dokumentere
- sabotering av ferier er lett å dokumentere
- at mor nekter komme til mekling er lett å dokumentere
- at barnet har en utrygg tilknytning til mor er lett å dokumentere
- at barnet trues og presses av slike mødre er lett og dokumentere
- PAS – foreldrefiendtlighets syndromets 4 punkter er lett å avsløre
  - o Tilgang og samværsnekt
  - o Ubegrunnede anklager om overgrep
  - o Foringelse av relasjonen etter separasjonen
  - o Intens redselsreaksjon fra barnet

Når ubestridte fakta viser at far har rett, så utelater systemet disse fakta, fremfor å korrigere sitt syn på far. Det vitner om en forutinntatt holdning i slike saker. Dette er typisk for gruppetenkning!

I stedet inntar disse tilsynelatende rasjonelle mennesker en ”terapeutisk” rolle ved at de beskytter den de *oppfatter* som offeret fra den de *oppfatter* som den aggressive. I slike asymmetriske konflikter blir virkeligheten snudd på hodet! **Dette er narsissistisk dynamikk i praksis.**

Når rasjonelle foreldre så avslører denne galskap i det offentlige rom, på internett eller i domstolene, blir de ofte kritisert for ikke å ta hensyn til barnet! Varsleren blir gjennom gruppetenkningens dynamikk kritisert. Den som oftest er best til å ta seg av barnet blir holdt på avstand fra barnet, mens den ofte personlighetsforstyrrede forelder blir hjulpet i å ødelegge barnet.

Konkrete saker har vist omfattende sabotering av ferier og samvær, fysisk og psykisk vold, allikevel blir slike mødre gitt den daglige omsorg i rettssak etter rettssak. Statistisk skjer dette oftest hos eldre konservative dommere.

I dag ser man alt for ofte i høykonflikt saker at systemet er mer opptatt av å beskytte seg selv enn å beskytte barna. Et klart tegn på dette er når den rasjonelle forelder har dokumentasjon på den forstyrrede forelders avvikende adferd, men nektes fremlegge denne av individer i systemet. Sakkyndige psykologer nekter vurdere slikt materiale, barnevernet forstår overhodet ikke slikt materiale og domstolene evner ikke vektlegge slikt materiale ofte grunnet et forutinntatt syn.

Da vet man at systemet preges av *gruppetenkning* og ikke barnets beste! Når systemet

ikke er interessert i fakta, da er systemet forutinntatt.

Den som søker sannhet, ønsker informasjon velkommen. Den som har bestemt seg på forhånd, vil ikke ha noe som kan forandre det bestående.

Det er ingen grunn til å slutte avsløre systemfeil, fordi individene i systemet ikke liker det. Det er nettopp avsløringen av slik grov svikt og kunnskapsmangel som gjør verden blir et bedre sted for barn.

*Det er enhver's plikt å avsløre de som ødelegger barn,
være seg foreldre, psykologer eller dommere!*